

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

24.1.2008

B6-0059/2008

PREDLOG RESOLUCIJE

k izjavi Sveta in Komisije

v skladu s členom 103(2) poslovnika,

ki ga predlagajo Guido Sacconi, Alejo Vidal-Quadras, Lena Ek, Liam Aylward, Rebecca Harms, Roberto Musacchio in Johannes Blokland

v imenu Začasnega odbora za podnebne spremembe

o izidu konference o podnebnih spremembah na Baliju (COP 13 in COP/MOP 3)

Resolucija Evropskega parlamenta o izidu konference o podnebnih spremembah na Baliju (COP 13 in COP/MOP 3)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju trinajste konference pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP 13) in tretje konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic kjotskega protokola (COP/MOP 3), ki sta potekali od 3. do 15. decembra 2007 na Baliju v Indoneziji,
 - ob upoštevanju sklepov iz četrtega ocenjevalnega poročila (AR4) medvladnega foruma o podnebnih spremembah, objavljenega 17. novembra 2007 v Valencii,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o podnebnih spremembah, zlasti resolucije z dne 15. novembra 2007 o omejevanju globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – pot do konference o podnebnih spremembah na Baliju in naprej (COP 13 in COP/MOP 3)¹,
 - ob upoštevanju člena 103(2) svojega poslovnika,
- A. ker četrto ocenjevalno poročilo medvladnega foruma o podnebnih spremembah potrjuje, da čedalje hitrejša podnebne spremembe izhajajo iz človekovih dejavnosti in imajo že sedaj resne globalne posledice,
- B. ker akcijski načrt z Balija potrjuje ugotovitve četrtega ocenjevalnega poročila medvladnega foruma o podnebnih spremembah, da je globalno segrevanje dejstvo in da bi z odlašanjem glede zmanjševanja emisij bistveno omejili možnost doseganja nižjih ravni stabilizacije, obenem pa bi se povečala nevarnost, da bodo podnebne spremembe imele še hujše posledice,
- C. ker je veliko območij na svetu že prizadetih zaradi posledic povišanja povprečne globalne temperature in ker najnovejši znanstveni izsledki kažejo, da dolgoročni cilj EU o omejitvi segrevanja na 2 °C v primerjavi z ravni pred industrializacijo morda ne bo zadoščal, da bi preprečili precejšnje negativne posledice podnebnih sprememb,
- D. ker so podnebne spremembe dolgoročna težava in ker samo kratkoročni ukrepi ne bodo dovolj, da bi dosegli pozitivne učinke na podnebje; ker je za podnebni sistem izredno pomembno, da se zagotovi, da bodo globalne emisije dosegle najvišjo vrednost v naslednjih 10–15 letih,
- E. ker so industrializirane države v veliki meri odgovorne za kopičenje emisij toplogrednih plinov v ozračju; ker bo nestanovitnejše podnebje najbolj prizadelo najrevnejše države in prebivalstvo,

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0537

- F. ker je splošni mednarodni sporazum o dolgoročnih ciljih za zmanjšanje emisij nujno potreben, da bi zagotovili gotovost naložb v tehnologije z majhnimi količinami emisij toplogrednih plinov, energetska učinkovitost in trajnostno gozdarstvo ter da bi preprečili naložbe v energetska infrastrukturo, ki ni združljiva s ciljem zmanjšanja emisij,
1. pozdravlja odločitev, ki so jo pogodbenice sprejele na konferenci na Baliu, da bi na podlagi okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja začele uradna pogajanja o mednarodnem sporazumu o podnebnju za obdobje po letu 2012, zato da bi na petnajsti konferenci pogodbenic, ki bo leta 2009 potekala v Københavnu, dosegle sporazum in sprejele sklep;
 2. izraža zadovoljstvo, ker akcijski načrt z Baliu vsebuje jasen časovni razpored, rok za sklenitev sporazuma (leto 2009) in ključna vprašanja, ki bodo obravnavana na pogajanjih, ter meni, da je zaradi tega dobra podlaga za pogajalski proces;
 3. ponovno poudarja, da bi moral tak sporazum temeljiti na ključnih načelih in mehanizmih okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in kjotskem protokolu, upoštevati skupne, vendar različne odgovornosti, ter temeljiti na točkah, opredeljenih v odstavku 2 resolucije Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2007;
 4. meni, da je odprava togega razlikovanja med državami iz priloge I in tistimi, ki v njej niso navedene, med največjimi dosežki akcijskega načrta z Baliu;
 5. poudarja konstruktivno in vodilno vlogo Evropske unije na konferenci na Baliu, zaradi katere je bilo veliko lažje doseči uspeh na pogajanjih; se zavzema za nadaljevanje te dejavne vloge na prihodnjih pogajanjih in vztraja, da mora biti Evropski parlament čim bolj vključen v ta pogajanja;
 6. pozdravlja potrditev pogodbenic, da je četrto ocenjevalno poročilo medvladnega foruma o podnebnih spremembah v tem trenutku najbolj celostna in verodostojna ocena o podnebnih spremembah, saj vsebuje celovito znanstveno, tehnično in socialno-ekonomsko stališče o pomembnih vprašanjih ter spodbudo, da bi te informacije uporabili pri oblikovanju nacionalnih politik o podnebnih spremembah;
 7. obžaluje, da v akcijski načrt z Baliu ni bilo mogoče vključiti nedvoumnega sklicevanja na znanost v zvezi s potrebnim zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov; vendar pozdravlja potrditev pogodbenic kjotskega protokola, da morajo industrializirane države kot skupina do leta 2020 doseči zmanjšanje za 25–40 % v primerjavi z letom 1990;
 8. opozarja, da morajo imeti industrializirane države, vključno s tistimi, ki še niso ratificirale kjotskega protokola, vodilno vlogo pri reševanju težav v zvezi s podnebnimi spremembami na svetovni ravni in se zavezati, da bodo svoje emisije do leta 2020 zmanjšale vsaj za 30 % in do leta 2050 za 60–80 % v primerjavi z letom 1990;
 9. pozdravlja konstruktiven pristop večine držav v razvoju k pogajanjem in njihovo zavezanost, da bodo v okviru trajnostnega razvoja na nacionalni ravni sprejele blažilne ukrepe, ki jih podpirajo in omogočajo tehnologija, financiranje in krepitev zmogljivosti, kar bo potekalo na merljiv, razločljiv in preverljiv način;

10. poudarja, da je trajnosten gospodarski razvoj pravica vseh držav v razvoju; poudarja, da morajo Evropska unija in druge industrializirane države pomagati državam v razvoju pri razvijanju trajnostnih tehnologij;
11. opominja, da verodostojnosti in učinkovitosti globalnih prizadevanj ni mogoče doseči brez globljih, merljivih, razložljivih in preverljivih zavez vseh udeleženi;
12. meni, da bi se moral – kot novost v primerjavi s kjotskim protokolom – različen položaj držav v razvoju odražati v sprejetih zavezah in da bi morale razvijajoče se države sprejeti omejitve emisij glede na svojo stopnjo razvoja, sektorsko sestavo gospodarstva, možnosti za zmanjšanje emisij ter tehnične in finančne zmogljivosti;
13. meni, da je v obliki zavez in ciljev, zastavljenih za partnerje v razvoju in razvijajoče se partnerje, obstoječe mehanizme kjotskega protokola mogoče še izboljšati, zato da bi bile te zaveze združljive s potrebami in zmogljivostmi posamezne države, če so te merljive, razložljive in preverljive;
14. pozdravlja odločitev, da se sprejme program dela za metodološka vprašanja v zvezi številnimi pristopi politike in pozitivnimi pobudami, katerih cilj je zmanjšanje emisij zaradi krčenja in propadanja gozdov v državah v razvoju, ob uravnoveženem upoštevanju številnih nalog in koristi gozdov za vrednosti biotske raznovrstnosti, delovanje ekosistema in preživljanje lokalnega prebivalstva; pozdravlja tudi spodbudo pogodbenicam, da podprejo krepitev zmogljivosti, zagotovijo tehnično pomoč in sprejmejo ukrepe, vključno s pilotnimi projekti, za obravnavanje vzrokov za krčenje gozdov in potrebe po podpiranju trajnostne rabe naravnih virov;
15. pozdravlja odločitev o učinkovitem in preglednem upravljanju sklada za prilagoditev, s čimer bi zagotovili, da bi bil pripravljen za izvajanje že na začetku prvega ciljnega obdobja kjotskega protokola;
16. pozdravlja odločitev o začetku strateškega programa za povečanje naložb v razvoj, prenos in uporabo tehnologije za ublažitev in prilagoditev v državah v razvoju ter nalogo, dodeljeno skupini strokovnjakov za prenos tehnologije, da oceni vrzeli in ovire pri uporabi in dostopu do finančnih sredstev;
17. meni, da je treba izrazito prednost nameniti raziskavam, razvoju in uporabi učinkovitejših in cenejših energetskih tehnologij; poziva k tesnemu sodelovanju med vlada, industrijo, raziskovalno skupnostjo in civilno družbo;
18. meni, da bi se morale pogodbenice na naslednji konferenci/sestanku v Poznanju osredotočiti na države v razvoju, zato vztraja, da si je treba resno prizadevati za doseganje konkretnega napredka pri pobudah za preprečevanje krčenja gozdov in spodbujanje trajnostnega gozdarstva, financiranje prilagoditev ter boljši prenos in uporabo čistih tehnologij v državah v razvoju;
19. poziva, da je treba v okviru politik EU razviti pomembne in predvidljive finančne instrumente, s katerimi bi državam v razvoju pomagali pri prilagajanju na vplive podnebnih sprememb ter zmanjšanju emisij toplogrednih plinov; poudarja, da je treba pozorneje in kritično spremljati učinek, ki ga imajo obstoječi in prihodnji finančni

instrumenti za podnebje na države v razvoju; meni, da bi bilo treba prilagoditi mehanizem čistega razvoja, da bi ga v ciljnem obdobju 2008–2012 v celoti izkoristili;

20. poudarja, da je nujno treba doseči okolju prijaznejšo razvojno politiko in pomoč EU ter ju izvajati tako, da nista v nasprotju s politiko EU o okolju in podnebnih spremembah; obžaluje zelo počasen napredek na tem področju ter poziva vodstvo EU, naj prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev uvrsti med glavne prednostne naloge v okviru politike razvojnega sodelovanja EU;
21. poudarja, da morajo za ohranitev verodostojnosti akcijskega načrta z Balijske razvite države nujno sprejeti močne zaveze, da bi z glavnimi razvijajočimi se gospodarstvi, kot sta Kitajska in Indija, oblikovale partnerstva o podnebnju, zato da bi spodbujale tesno sodelovanje pri reformi energetske politike, krepitvi zmogljivosti, podpori naložbam, energetski učinkovitosti in nizkoogljični tehnologiji;
22. obžaluje, da ni bilo mogoče vključiti jasnega sklicevanja na potrebo po dogovoru o zavezujočem zmanjšanju emisij v letalskem in pomorskem prometu; ugotavlja, da mandat z Balijske ne izključuje zavezujočih ukrepov za letalski in pomorski promet; ponovno poudarja, da je treba emisije v letalskem in pomorskem prometu med mednarodne zaveze za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov za obdobje po letu 2012 vključiti pod pokroviteljstvom okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, saj Mednarodna organizacija za civilno letalstvo in Mednarodna pomorska organizacija nista bili učinkoviti pri obravnavanju tega vprašanja;
23. poudarja, kako pomembno je, da pri svetovnih zavezah in ciljih o podnebnju sodelujejo vsi glavni sektorji, udeleženi v mednarodni trgovini, da bi zagotovili uresničitev globalnega cilja glede podnebnih sprememb ter preprečili globalno izkrivljanje konkurence;
24. poziva k nujni reviziji politike EU o biogorivih, pri čemer je treba poseben poudarek nameniti trajnosti življenjskega cikla vsakega biogoriva zaradi zmanjševanja emisij toplogrednih plinov; poudarja, da bi morali pri razvojnih in izvedbenih strategijah o biogorivu kot možnem viru energije v polnosti upoštevati vse povezane negativne vplive na okolje, družbo in gospodarstvo ter predvideti zaščito pred njimi; zato poziva Komisijo, naj predlaga trdne standarde in jasna merila za proizvodnjo biogoriva;
25. poudarja, da se Evropski parlament veseli poročila Komisije ter visokega predstavnika za skupno zunanjo in varnostno politiko o posledicah podnebnih sprememb za mednarodno varnost, ki ga je Evropski svet naročil na zasedanju junija 2007¹; poudarja, da je treba poseben poudarek nameniti ključnim področjem, kot so prilagajanje podnebnim spremembam, njihova blažitev in vključevanje v vse politike, saj so lahko pomemben dejavnik pri destabilizaciji najrevnejših držav;
26. ker se zaveda razsežnosti izziva na naslednjih pogajanjih, vztraja, da mora podnebna politika postati ključna prednostna naloga in sestavni del vseh zunanjih odnosov EU s tretjimi državami, regionalnimi konvencijami in gospodarskimi organizacijami; poleg tega poziva štiri predsedstva (slovensko, francosko, češko in švedsko) v letih 2008 in 2009, naj Evropski parlament obvestijo o svojih ciljih glede podnebne politike ter naj

¹ Sklepi predsedstva z junjskega zasedanja Evropskega sveta, odstavek 41.

skupaj s Komisijo redno poročajo o napredku na pogajanjih;

27. poziva Komisijo, naj preuči možnosti industrije, da okrepi svoje gospodarske priložnosti, tako da razvije inovativno "podnebju prijazno" industrijo, dokler ni enakih konkurenčnih pogojev;
28. poziva vse svoje ustrezne stalne in začasne odbore in delegacije, naj tesno sodelujejo na temo podnebnih sprememb, da bi zagotovili dosleden in usklajen pristop v vseh svojih politikah, in sicer v okoljski, industrijski, energetski in prometni, kmetijski, raziskovalni in razvojni, predvsem pa v trgovinski in naložbeni politiki ter drugih pobudah, povezanih s cilji o podnebnih spremembah; poziva, da je treba vprašanja o podnebnih spremembah redno zastavljati na ravni medparlamentarnih delegacij in v okviru čezatlantskega zakonodajnega dialoga;
29. priznava, da je verodostojnost EU na pogajanjih odvisna od uspeha naših prizadevanj glede zmanjševanja na domačih tleh ter od razvoja in prenosa nizkoogljičnih tehnologij v druge države; zato poziva k politikam in ukrepom na vseh ravneh, lokalni, državni in evropski, s katerimi bo Evropska unija emisije toplogrednih plinov na svojih tleh do leta 2020 zmanjšala za najmanj 30 % v primerjavi z ravni iz leta 1990, če se druge razvite države zavežejo podobnemu zmanjšanju emisij in če gospodarsko bolj razvite države v razvoju prispevajo k temu sorazmerno s svojo odgovornostjo in zmogljivostmi; ne glede na sklenitev splošnega sporazuma za obdobje po letu 2012 priznava obveznost, ki jo je sprejela EU, da bo do leta 2020 zmanjšala emisije toplogrednih plinov za najmanj 20 % glede na njihovo raven iz leta 1990; poziva k politikam in ukrepom, s katerimi bi podprli namenitev več sredstev tako na nacionalni ravni kot na ravni EU za raziskave in razvoj ter inovacije na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov;
30. poziva Evropsko unijo, naj uporabi svojo moč in vpliv kot glavna akterka na mednarodnem prizorišču in partnerica držav v razvoju, da bi na mednarodni ravni uvedla dosledne cilje o podnebnih spremembah;
31. poudarja zgodovinsko odgovornost predvsem industrializiranih držav kot glavnih proizvajalcev emisij toplogrednih plinov ter jih zato poziva, da se močneje zavežejo k preprečevanju in omejevanju možnosti naravnih katastrof in družbenih nemirov, do katerih bi prišlo, če ne bi omejili globalnega segrevanja;
32. je seznanjen s pobudo ameriške administracije, da bi organizirala nadaljnjih pet srečanj glavnih svetovnih onesnaževalcev; poziva Komisijo in zadevne države članice, naj za svoje sodelovanje postavijo pogoj, da morajo gostitelji pripraviti konkretne predloge za kratkoročne cilje o zmanjšanju emisij, ki bodo ustrezali ciljem okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja; poziva glavne svetovne onesnaževalce, naj uskladijo svoja prizadevanja s prizadevanji okvirne konference Združenih narodov o spremembi podnebja;
33. ugotavlja, da bo konferenca/sestaneq pogodbenc v Poznanju potekala sočasno z Evropskim svetom; poziva Svet, naj spremeni program Evropskega sveta, da se bodo voditelji vlad in držav lahko udeležili konference/sestanka, in naj zagotovi, da bodo vlade povsem pozorne nanjo;

34. je prepričan, da je za uresničitev omenjenih ciljev treba vključiti medije, ki bodo imeli bistveno vlogo pri potrebnem množičnem obveščanju o podnebnih spremembah s kratkoročnega in srednjeročnega vidika;
35. na podlagi pogovorov s parlamentarnimi predstavniki z vsega sveta na Baliju meni, da Evropski parlament lahko ima in bi moral imeti pomembno vlogo kot koordinator stalnega medparlamentarnega foruma za podnebne spremembe; zato poziva svoje ustrezne organe, da preučijo to možnost;
36. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice konvencije, in opazovalcem, ki so z njo povezani.